

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

Rectitudo humani corporis maximè conueniens, quippe cum homo euidens
testimonium ferat de animæ natura. Colloquium XXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

circumferre, quo ecquid tu vnquā
 monstrosius conspicatus es? Nihil
 indecentius, nihil absurdus reperi-
 potest, ait D. Bern. quam spiritū gib-
 bosum eo in corpore habitare, quod
 rectum quod elatum sit: nihil foe-
 dius, nihil inconuenientius, quam
 oculos corporis liberè coelum con-
 templari, & ex contemplatione a-
 strorum incredibili voluptate perfu-
 di, & oculos animæ terram & car-
 duos tantum intueri. Pudeat te, ait
 corpus, ô anima mea, pudeat te in-
 quā quæ ad prototypō perfectissimū
 Creatoris efformata es, dum me vi-
 des famulū & seruū tuū alta contē-
 plantem, te autem cæno isti rerum
 fluxarum immerfam: ad hunc ferè
 modum S. Doctor ait.

---

*Rectitudo humani corporis maxime
 conueniens, quippe cum homo eui-
 dens testimonium ferat de anima
 natura.*

THEO. COLLOQUIVM XXXVII

CVI ergo non admirabilis ele-
 gantissima illa constitutio,
 pulcri-

pulcritudo excellens, forma venu-
 sta, situs regius, habitus nobilissimus
 esse non videatur, modo in illius
 cognitionem penetrare se possit?
 An non diuinum illud planè est,
 quantitatem adeò exilem, molem
 tam abiectam, corpus ex elemento
 crasso conflatum & coagmentatum
 in humili huius mundi loco qui cē-
 trum orbis est se cōmouendo, adeò
 pressè corporum illorū à terra re-
 motissimorū, cælorū dico gyratio-
 nem & motum imitari? Qui circum
 terram voluti, nihil tamen minus
 quam eam contingunt: & homo in
 via ambulans vix eam pedibus sig-
 nare videtur? An non opus illud
 singulare prorsus est, & tantum su-
 premo isto artifice dignum, quod
 corporeo huic incessui progressum
 & finem animæ è diuina scaturigine
 promanātis adeò graphicè impres-
 sit, qui est, viuere diuino quodam
 modo, & finem non alium quam
 diuinum præstolari? Dum enim
 corpus in cœlum ita sursum erigi-
 tur, testimonium locupletissimum
 de origine animæ edit, & dum vix
 terram

terram commotum attingit, vitam
 coelestē demonstrat, quam animam
 agere conuenit superioribus rebus
 occupatam: docet ergo coeli ille in-
 tuitus domicilium beatitudinis &
 finem animæ celare non posse. Ar-
 bores & bestias ita natura effinxit,
 vt capitibus terram intueātur, quo-
 niam ex ea excitatæ sunt, ad eamque
 finis eorum porrigitur; arbores ve-
 lut animam longè humana humi-
 liorem sortitæ, caput quod radix
 est, terræ insertam habent. Ea prop-
 ter Plato dicebat hominem arbor-
 rem inuersam esse, cum caput ille
 suum cælo ostendere non in terrâ
 abdere videatur. Bestiæ, quarum a-
 nimæ medium inter plantas & ho-
 minem locum tenent, an non quoque
 pendulo capite animæ suæ præstan-
 tiam seu qualitatem præ se ferunt
 ac testificantur? Inter illas etiam
 quæ plus materiæ habent, an non
 quoque plus terram despiciunt &
 intuentur? anima porcorum ma-
 gis terrestrium corporibus insula
 est, non vt ea facinora præclara
 dant, sed vt à putrefactione velut

*Plutar.
 de orat.
 Pythia.*

vina aliqua muria conferuentur. Iam Cic. l. 6.
 aspectus ipse tellurem cōtinuò ob- de finib⁹
 feruat, oculi eam intuntur, ro- & l. 2 de
 strum osculatur. Vnde Plutarchus nat. Deo.
 ait, eum, si nonnunquam in tergum l. 4. Sym.
 coniectus, coelum aspiciere cogatur,
 penitus stupore perfusum grunni-
 tus sui obliuisci, & clamore quo a-
 lias admodum valet, compresso no-
 no hoc aspectu obmutescere. DEVS
 quoque Sathanæ monstraturus quo-
 modo primo suæ malitiæ specimine
 in Adamo edito præstantiam illius
 omnibus creaturis viliozem effecit-
 set, ait: *Super pectus tuum gradieris: Gen 3*
& terram comedes cunctis diebus vi- 14.
tatua. Serpentes per terram repūt:
 qui modus incedendi est omnium
 turpissimus & abiectissimus: arbo-
 res verò capite & ore in terra ab-
 sccondito eam comedunt, quæ reuera
 cibus est omnium asperrimus atque
 durissimus. Volebat ergo dicere,
 serpens eris, cuius corpus hilari &
 deliberato animo assumpsisti, ser- *Diaboli*
 pens dico terræ vilissimus, qui *cibus est*
 olim Angelus erat super coelos ex- *terra.*
 altatus, serpens spiritualis, animum

M & af-

& affectus tuos, per terram trahens
 nihil appetens præter abiecta, hu-
 milia, & sordida, peccata videli-
 cet, quæ nihilominus semper tibi
 aduersabuntur, & instar viperarum
 pectus tibi disrumpent. Planta e-
 ris, hoc est, similis plantæ, non fru-
 ctus germinando, sed terram co-
 medendo, caput tuum, voluntas
 tua, consilium, memoria, quid-
 quid demum partium nobilium in
 te est, terræ infodietur, terram
 mordebis appetitus tuus nutrien-
 do, ingenium tuum, recordatio tua
 illius boni quò mensæ diuinæ
 pensionarius fieri poteras, hume
 sepelietur. Quænam verò illa
 terra est? reuera peccata, in qui-
 bus gibbosi illius ac maligni spi-
 ritus affectus serpunt, & volupta-
 tem rabiemque suam explent
 pascunt. Vides nunc itaque quo
 modo per serpentinum hunc in-
 gressum omnium turpissimum, &
 exprobratum fuerit, quod infra
 omnes bestias sese abiecerit, & per
 manducationem terræ, quæ ali-
 mentum planè crassissimum est

*Peccatū
 diaboli
 oibus.*

plantarum vitam agere occæperit: nam quemadmodum spirituale illud serpendi genus multò quam corporale peius est, & etiam spiritus in terram deforsio, peior illa est qua caput in terram abditur, & pascua terræ spiritualis, quæ peccatum est, spiritui plus nociua, incommodo ac molesta sunt, qua humus illa materialis cruda, corpori animato sustentando. Quo præclare admodum D. Augustinus alludens ait. Si diaboli cibus esse non vis, si hospitio eum non excipere, caue terra sis, hoc est, caue carnalis sis, caue peccatorum terrenis sordibus contamineris: esto autem quod est, videlicet cœlum, hoc est, Iustus & Deum timens. Sathan enim ferculis istis non pascitur, nec panem suum eiusmodi embammatibus intingere amat, cum omninò illi non cœlum, sed terra pro pensione assignata sit.

Qui diaboli cibus esse non vult, caueat ne terra sit.

M 2

Figur-